

РЕШЕНИЕ

№ 108

гр. Шумен, 26.03.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ШУМЕН, II-РИ СЪСТАВ, в публично заседание на
единадесети март през две хиляди двадесет и четвърта година в следния
състав:

Председател: Диана К. Георгиева

при участието на секретаря В.П.И.
като разгледа докладваното от Диана К. Георгиева Административно
наказателно дело № 20233630202285 по описа за 2023 година

Настоящото производство е образувано на основание чл.59 и сл. от ЗАНН.

Обжалван е електронен фиш за налагане на глоба за нарушение, установено с
автоматизирано техническо средство или система серия К, № 7738614, издаден от ОД на
МВР – Шумен, с който на Т. П. Ф., с ЕГН *****, с адрес: ***** е наложено
административно наказание “глоба” в размер на 100 лева на основание чл.189, ал.4, във вр. с
чл.182, ал.4 от ЗДв.П във вр. чл.182, ал.2, т.2 от ЗДв.П. Жалбоподателят моли съда да
постанови решение, с което да отмени електронния фиш, като в жалбата са изложени доводи
му за това.

В съдебно заседание не се явява лично и не изпраща представител. В деловодството
на Районен съд Шумен е постъпила молба от жалбоподателя, в която са изложени подробни
доводи за отмяна на електронния фиш.

Процесуалният представител на ОД на МВР – гр. Шумен - административно-
наказващ орган, издал наказателното постановление, призован съгласно императивната
разпоредба на чл.61, ал.1 от ЗАНН в съдебно заседание оспорва жалбата и моли издадения
електронен фиш да бъде потвърден изцяло, като бъде определено юрисконсултско
възнаграждение.

Жалбата е подадена в срока по чл.59, ал.2 от ЗАНН от надлежна страна, отговаря на
изискванията на чл.84 от ЗАНН, във вр. чл.320 от НПК, поради което се явява процесуално
допустима.

Разгледана по същество жалбата е **неоснователна**, поради следните правни
съображения:

ШРС, след като взе в предвид събраните по делото доказателства и становища на страните, преценени поотделно и в тяхната съвкупност и като съобрази разпоредбите на закона, намира за установено от фактическа страна следното:

На 05.07.2023г. свидетелят П. С. П. – служител в сектор „Пътна полиция“ при ОД МВР Шумен работил с автоматизирано техническо средство „ARH CAM S1“ за контрол на скоростта на път II-73, км. 15+585, до бензиностанция Кастрол където с пътен знак В-26 било въведено ограничение на максимално разрешената скорост за движение от 60 км/час. Около 12,51 часа, радарната система засякла лек автомобил “Лексус РХ 450Х”, с рег. № В18 99НА, който се движел със скорост от 74 км/ч. Поради движението си с превишена скорост автомобилът бил заснет с автоматизираното техническо средство „ARH CAM S1“. От справка в централна база – КАТ била установена собствеността на автомобила – същия бил собственост на Т. П. Ф., с ЕГН *****, *. На собственика бил издаден електронен фиш за налагане на глоба за нарушение, установено с мобилно автоматизирано техническо средство серия К, № 3709812 от ОД на МВР – Шумен, с който му било наложено административно наказание “глоба” в размер на 100 лева на основание чл.189, ал.4, във вр. с чл.182, ал.4 от ЗДв.П във вр. с чл.182, ал.2, т.2 от ЗДв.П. Електронният фиш бил връчен на 05.10.2023г. В срока по чл.189, ал.5 от ЗДв.П собственика на лекия автомобил не представил писмена декларация с данни за лицето, извършило нарушението и копие на свидетелството му за правоуправление.

Така установената фактическа обстановка се потвърждава от всички събрани по делото писмени и гласни доказателства и по-конкретно от разпита на свидетеля П. С. П., както и от присъединените на основание чл.283 от НПК писмени доказателства.

При така установената фактическа обстановка съдът приема, от правна страна следното:

Съгласно разпоредбата на чл.21, ал.1 от ЗДвП допустимата скорост на движение извън населени места е 90 км/ч., а съгласно ал.2 на същата разпоредба, когато стойността на скоростта, която не трябва да се превишава, е различна от посочената в ал.1, това се сигнализира с пътен знак. Безспорно установено по делото е, че на посочената дата – 05.07.2023г. в 12.51 часа лек автомобил марка “Лексус РХ 450Х”, с рег. № В18 99НА се движел по път II-73 в посока към гр. Бургас, като в района на км.15+585 при ограничение на скоростта на движение, въведено с пътен знак В-26 до 60 км/час, автомобилът се движел със скорост от 74 км/ч. Съгласно разпоредбата на чл.165, ал.2, т.6 и т.7 от ЗДв.П, нарушенията на скоростта се установяват с техническо средство или системи, заснемачи или записващи датата, точния час на нарушението и/или регистрационния номер на моторното превозно средство. От материалите по делото се установява, че в настоящия случай нарушението е било заснето с автоматизирано техническо средство – преносима радарна система тип „ARH CAM S1“ с фабр. № 120CCCE. Системата е заснела и записала скорост на движение на автомобила 74 км/ч., като след приспадане на допустимото отклонение поради грешка в измерването, същата следва да се счита 71 км/ч. По делото като писмено доказателство са представени ксерокопия на снимка, изготвена чрез системата за видеоконтрол, от които

става ясно, че посочената скорост е била засечена на 05.07.2023г. в 12.51 часа, както и че регистрационния номер на моторното превозно средство, движещо се с посочената скорост е В18 99НА. Засечената скорост е именно на този автомобил, въпреки, че на снимката се виждат и друг автомобил, тъй като техническото средство има четири маркера /триъгълничета/, които като се пресекат, в центъра им – това е автомобила, който е засечен. Доколкото посочената снимка е изготвена със система, заснемаща и записваща датата, точния час на нарушението и регистрационния номер на моторното превозно средство, то същите се явяват веществено доказателство по смисъла на чл.189, ал.15 от ЗДвП. Видно от представения като писмено доказателство по делото Протокол от проверка № 035-СГ-ИСИС/24.03.2023г., системата за видеоконтрол е проверена и същата е регистрирала грешка при реални условия на измерване на скоростта при полеви тест до 100 км/ч в рамките на 3 км/ч. и 3% над 100 км./ч.

Съдът намира, че при установяване на нарушението и съставяне на електронния фиш е била спазена предвидената в ЗДв.П процедура, като техническото средство, с което е извършено заснемането и засичането на скоростта е било монтирано съобразно изискванията, въведени с Наредба № 81213-532 от 12.05.2015г. за условията и реда за използване на автоматизирани технически средства и системи за контрол на правилата за движение по пътищата, Издадена от министъра на вътрешните работи, обн. ДВ, бр.36 от 19.05.2015г. Спазени са изискванията на чл.10, ал.3 от Наредбата, доколкото за поставянето на мобилната радарна система е бил изготвен протокол и същият е бил съпроводен със снимка на разположението на уреда. Процесното нарушение е заснето именно с АТСС, за което е доказано, че отговаря на установените технически изисквания и е преминало съответната проверка. При това положение и от представената към електронния фиш разпечатка от заснетия материал се установява еднозначно извършването на вмененото на лицето нарушение.

По отношение съдържанието и реда за издаване на електронния фиш е налице специална регламентация, уредена в разпоредбата на чл.189, ал.4 от ЗДв.П, която изключва приложението на общите норми, касаещи съдържанието на наказателното постановление, като в настоящия случай съдът намира, че са спазени всички нормативни изисквания по установяване на нарушението и налагане на съответната санкция. Електронният фиш е издаден при използване на образца за издаване на електронен фиш, утвърден със Заповед № 81213-931 от 30.08.2016г.

От изисканата и приета като доказателства по делото схема на участък от път II-73 „Шумен-Смядово-Карнобат“ се установява, че на посочения пътен участък, в който е извършено нарушението е имало поставен пътен знак В-26, въвеждащ ограничение на скоростта до 60 км/ч. Пътен знак В-26 е поставен на км.15+347 при движение в посока към гр. Смядово и Бургас, а автомобила на жалбоподателя е заснет на км. 15+585 в района на бензиностанция Кастрол. С оглед на изложеното се налага извода, че автомобилът, управляван от жалбоподателя се е движел с посочената скорост от 74 км/ч. и то в рамките на ограничението, въведено с пътен знак В-26, при което следва да се приеме, че наказваният

орган правилно е издирил и посочил законовата разпоредба, която е била нарушена виновно, а именно чл.21, ал.2 от ЗДв.П. За посоченото нарушение административно-наказателната разпоредба на чл.182, ал.2, т.2 от ЗДв.П предвижда "глоба" в размер от 50 лева за водач, който превиши разрешената максимална скорост в извън населено място и превишението е в границите от 11 до 20 км./ч.

Съдът намира, че правилно е определен и субектът на нарушението. Процесният автомобил е собственост на Т. П. Ф.. Предвид чл.188, ал.1 от ЗДвП, жалбоподателят, в качеството му на собственик, се явява наказателноотговорното лице, чиято отговорност следва да бъде ангажирана. Същият не е посочил пред административно-наказващия орган лице, на което е предоставено управлението на МПС. В случая настоящият съдебен състав намира, че законовите разпоредби са спазени.

Лекият автомобил, чийто собственик е санкционираният, е отчетливо заснет на снимка, налична по делото. По несъмнен начин е установена скоростта на движение, видно от коментираната по-горе снимка /74 км/ч/, като в ЕФ е отчетена допустимата грешка при измерването ѝ и тя е определена на 71 км/ч, съобразно изискванията на Протокол за проверка № 035-СГ-ИСИС/24.03.2023г. на Института по метрология.

В описателната част на констатираното нарушение, АНО е описал повторно извършено нарушение и е наложил предвидените в чл.182, ал.4 от ЗДв.П санкции, налагани за повторно нарушение, която предвижда санкция за повторно нарушение в хипотезата по ал.1, т.1 - 5, а именно: предвидената глоба в двоен размер за съответното нарушение.

В настоящия случай жалбоподателят е извършил нарушението на чл.21, ал.1 от ЗДв.П при условията на повторност. Видно от изисканите и приложени по делото писмени доказателства, ЕФ серия К № 5292638 на ОД МВР гр. Ловеч е влязъл в законна сила на 29.03.2023г., т. е. в едногодишния срок предхождащ констатираното нарушение жалбоподателят Т. П. Ф. е била санкционирана за такова нарушение. Административно - наказващият орган правилно е издирил и приложил действащата санкционна разпоредба, действал е законосъобразно, като се е съобразил и с разпоредбата на чл.27 от ЗАНН и е наложил наказание в размер на абсолютния размер, предвиден в посочената по-горе разпоредба.

Съдът намира за неоснователни доводите на жалбоподателя, че не е налице повторност, тъй като електронния фиш, издаден от ОД МВР Ловеч бил влязъл в законна сила на осн. чл.58, ал.2 от ЗАНН и санкциите били в различни размери. За повторността е от значение единствено да има влязъл в сила електронен фиш за нарушение на чл.21 от ЗДв.П и в едногодишен срок от това да е установено друго нарушение на чл.21 от ЗДв.П. В случая е ирелевантно на какво основание е записано, че електронния фиш е влязъл в законна сила, още повече, че по делото са налични данни, че ЕФ серия К № 5292638 на ОД МВР гр. Ловеч е бил връчен на 14.03.2023г.,

Водим от горното, съдът намира, че обжалваният електронен фиш се явява правилен и законосъобразен и следва да бъде потвърден изцяло, а жалбата - да бъде оставена без

уважение.

Предвид изхода на делото и обстоятелството, че от страна на административнонаказващият орган е направено искане за присъждане на юрисконсултско възнаграждение, съдът съобрази обстоятелството, че съгласно разпоредбата на чл.63д от ЗАНН, в съдебните производства по обжалване на наказателно постановление страните имат право на разноси по реда на АПК. Според нормата на чл.143, ал.3 от АПК, когато съдът отхвърли оспорването, както е в процесния случай, тези разноси следва да се възложат в тежест на подателя на жалбата. Относно размера на разносните разпоредбата на чл.63д, ал.5 от ЗАНН предвижда, че в полза на юридически лица, които са били защитавани от юрисконсулт /какъвто е настоящия случай/, се присъжда възнаграждение в определен от съда размер, който не може да надхвърля максималния размер за съответния вид дело, определен по реда на чл.37 от Закона за правната помощ /ЗПП/. Доколкото не е посочен конкретен размер на поисканото юрисконсултско възнаграждение, то съгласно разпоредбата на чл.37, ал.1 от ЗПП, вр. чл.27е от Наредбата за заплащане на правната помощ, съдът определя възнаграждение на юрисконсулта, представляващ административнонаказващия орган - ОД МВР гр. Шумен по делото, в размер на 80 /осемдесет/ лева. Сумата следва да се присъди в тежест на жалбоподателя и да се заплати от последния по сметка на ОД МВР гр. Шумен.

Водим от горното и на основание чл.63, ал.2 от ЗАНН, съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА електронен фиш за налагане на глоба за нарушение, установено с автоматизирано техническо средство или система серия К, № 7738614, издаден от ОД на МВР – Шумен, с който на Т. П. Ф., с ЕГН *****, с адрес: ***** е наложено административно наказание “глоба” в размер на 100 /сто/ лева на основание чл.189, ал.4, във вр. с чл.182, ал.4 от ЗДв.П във вр. с чл.182, ал.2, т.2 от ЗДв.П за нарушение на чл.21, ал.2 от ЗДв.П.

ОСЪЖДА Т. П. Ф., с ЕГН ***** от ***** да заплати на ОД на МВР - Шумен сумата от 80 /осемдесет/ лева, представляваща юрисконсултско възнаграждение на основание чл.37, ал.1 от ЗПП, вр. чл.27е от Наредбата за заплащане на правната помощ.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Шуменския административен съд в 14-дневен срок от съобщаване на страните, че е изготвено.

Съдия при Районен съд – Шумен: _____